

Vallekilde, d.27de Febr. 1918

Kære Simon og Sanne!

Tak for brevet, jeg fik for godt og vel 14 dage siden, det er en hel begivenhed at modtage brev fra Færøerne i disse tider. Det er ligefrem højtid, når et brev når frem, og jeg ved ikke, hvornår dette kan nå jer, jeg håber I får det en gang med tiden, når det først har været i England og blevet undersøgt. Jeg vil ønske, at vejret må være blevet mildere oppe hos jer, det er skrækkeligt, når der er så koldt, så plejede de gamle at sige: "Nú doyr badi folk og fæ". Det er ikke godt for fårene sådan en vinter lige så lidt som for menneskene. Her var også koldt en overgang, og jeg led meget af kulden, men nu har vi mildt vejr, og vintergækker og erantis myldrer frem; men endnu tør jeg ikke stole på, at vinteren er forbi. I fjor ved denne tid havde vi hård vinter, det er i dag et år siden Helveg døde, og den gang var vinteren hård. Ham savner jeg, han kom hvert år og holdt møde her i Marts, i fjor kom han for sidste gang, men da var det kun støvhytten, vi samledes om, ånden var gået "hjem". Hans søn Halvdan kommer nok i Marts og holder møde, og d. 17de April kommer han for at vie sin søster Ingeborg, hun skal have bryllup her den dag. Hendes kæreste hedder Valdemar Nielsen, han har været lærer her på skolen, men nu har han et slags skole og soldaterhjem i en lejr på Roskildeegnen, der skal de bo. Brylluppet skal stå her på skolen.

Ellers går alt godt her på skolen, og der er allerede indmeldt en hel del piger. der er indmeldt en Færing, hun hedder Susanne Joensen, men det er der jo så mange, der hedder på Færøerne. Hun er hernede og tjener nok et sted i Hellerup.

Georg Rubeksen hilste mig fra jer, han sagde, at Du Sanne havde været og sendt hilsen med ham. Nu er det noget siden, jeg så ham, han plejer ellers af og til at komme ind til mig. Niels Mortensen, der var her i fjor, er her igen i vinter; han kom efter nytår, da var der ikke mere arbejde at få, og så tog han den fornuftige beslutning at komme her på skolen de tre måneder. I Fastelavn var der en ung Færing og besøgte ham, han er på Haslev højskole, han er fra Sørvåg og hedder Karl Olsen, han har lært til snedker i Thorshavn, så de to kendte hinanden, synes, han var rigtig flink.

Jeg har fået brev fra Marie og Sanne i Amerika, det skulde være julebreve, men de kom først i denne måned, da var de to måneder gamle, men er vi vante til det, at brevene er gamle, når vi får dem. De bad mig hilse alle hjemme på Færøerne, de har det godt. Andreas kan nu arbejde lidt, men stærk bliver han vist aldrig mere, han bor sammen med sin moder, og Marie og Sanne ser dagligt til dem. Jeg tror, jeg har fortalt Dig, at Sanne gennemgik en stor operation i sommer, hun lå to måneder på hospital, men nu skriver hun, at hun har det helt godt og kan godt udføre sit arbejde. Hendes ældste dreng Arnold skriver gerne et lille brev til mig, denne gang fortalte han mig, at til foråret skulde de købe bil, det er så almindeligt derovre, at farmerne har deres egen bil. Maries ældste datter Kirstine, der nu snart fylder 19 år er i vinter på den danske højskole "Atterdag college" Solvang i Kalifornien, hun er så glad ved at være der, at Marie tror, hun når skolen er forbi vil tage sig plads og blive der en tid. Der er henrivende dernede, klimaet er dejligt, det er som Edens have med alle slags sydfrugter. Når vi sidder her og fryser, kan vi ikke tænke os, hvordan det må være at leve under sådanne forhold. Maries ældste dreng Anders går på amerikansk højskole i Junctions City, jeg tænker mig, at den skole er nærmest som fortsættelses og efterskolerne herhjemme. Den næste Ove går til præst, og så kommer Helga, der går i skole og Folmer, den yngste, der også går i skole. Til sommer fylder Marie 50, så gammel er hun, tiden går, og vi ældes.

Jeg har tænkt, det godt kan være at dette ikke når op til jer før til Din fødslesdag, kære Sanne, så vil jeg ønske Dig et godt og velsignet år, og at Du og i alle må have det godt! Så godt I kan have det i disse onde tider. Jeg lægger et billede af de tre søskende i brevet som en lille fødselsdagshilsen, jeg synes, det er sådan et godt billede.

Nu er de, der var børn, den gang Du var vokset op til mænd; i julen var Åge Bentsen og Elisabeth herovre, Du kan tro, det er et smukt ungt par, Åge tegnede som dreng ikke til at blive køn, men han er vokset op til en smuk ung mand, rigtig en "stovt gårdmand". Og hans kone er så køn, jeg har vist fortalt Dig, at det er Povl Hansens broderdatter, og de unge har nu overtaget fødegården i Sødinge. Tre af Bentsens sønner er nu gårdmænd, Knud, Helge og Åge, Ivar er arkitekt og Gudmund elektriker, han bor i det gamle hus, hvor der var friskole, den gang Du var her, Asta og Signe er

gårdmandskoner, Asta er nu bleven rask igen, og hun er nu så glad ved at være kommen hjem igen. Jakob Sejr er også en god mand, der gør alt for at hun skal have det godt. Valborg og Dagny er sygeplejersker, de bliver vist ikke gifte.

Jeg fik en gan i vinter sådan et sødt brev fra Din lille Sigrid, hun er jo på Suderø hos Sunneva; det er en glæde for Sunneva at have hende hos sig, hun er en stor børneven og selv får hun ingen, så Du kan unde hende at have Sigrid hos sig en tid. Else kan nu hjælpe til i huset, I har jo meget I skal have udrettet, det er ikke så let i disse tider at skaffe føden til så mange. her kniber det, og alting må regnes ud, for at det kan slå til. Har I mel nok deroppe, så I kan få nok til det daglige, noget må der savnes alle vegne i denne tid, men vi må jo sige, vi har det ikke værst. Her på skolen brænder vi tørv, nu har vi fået nogen brunkul, og de er helt gode imellem tørvene. Vi mangler jo ikke lys, men det er drøjt for dem, der skal nøjes med petroleum, det er da godt, at dagene længes. Det er godt, at I kan brænde tran, så sidder I ikke i mørke.

Nu er Din fader skrøbelig, han er jo også gammel, hils ham, når I kommer ind til ham, og hils dem alle derhjemme. Når Du ser Kristian, så hils ham.

Og lev så vel allesammen, hils børnene fra abbasystir, jeg tænker tit på jer alle. Gud være med jer og skænke os alle sin fred!

Kærlig hilsen fra jeres Bette faster.

Hils Marie Dahl fra mig og ligeledes Thurid.

I kan måske dårlig læse det jeg skriver, hverken hånd eller øjne slår til længer.

Vallekilde, 17-09-18

Kære Simon! Jeg har set, at du skal tale ved Høng efterårsmøde, så jeg ved, at Du endnu er her i landet.

Når Du en gang rejser, vil Du så ikke gøre mig den tjeneste at tage denne bog med op til Thurid. jeg har lovet hende den. Povl Hansen hilste mig fra Dig; jeg tænker, Du har haft udbytte af at være i Askov.

Du går ud til Anna inden Du rejser, så hun kan få sendt hilsen med Dig.

Nu må Du så hilse alle både store og små derhjemme.

Lykkelig rejse hje,!

Kærlig hilsen og farvel
fra Bette faster

Højskoleforstander
Simon av Skardi

